

ת"פ 77931/01/19 - ג.א.מ.י.ר. לעבודות בניין ופיתוח בע"מ נגד מדינת ישראל

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 77931-01-19

05 מאי 2019

לפני:

כב' השופט אורן שגב

ג.א.מ.י.ר. לעבודות בניין ופיתוח בע"מ
ע"י ב"כ: עו"ד נסאר עבדאללה

המבקשת/הנאשמת:

-

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד חגית רונן

המשיבה/המאשימה:

החלטה

לפניי בקשת המבקשת להורות על העברת הדיון בתיק לבית הדין האזורי לעבודה בחיפה, שלו נתונה הסמכות המקומית, וכן להורות על ביטול כתב האישום שהוגש כנגדה מטעמים של התיישנות, שיהיו ומחמת הגנה מן הצדק. אקדים אחרית לראשית ואציין, כי לאחר שנתתי את דעתי לטענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה להידחו, ולהלן טעמי.

1. כנגד הנאשמת הוגש ביום 30.01.19 כתב אישום המייחס לה עבירות לכאורה של העסקת 6 עובדים זרים שלא כדין וללא היתר, עבירות על סעיפים 2(א)(1) ו- 2(א)(2) + 1 לחוק עובדים זרים, תשנ"א-1991, בהתאמה. כתב האישום הוגש בעקבות בקשתה של הנאשמת להישפט.
2. יציין, כי מועד ביצוע העבירות המיוחסות לנאשמת הוא 17.06.2009 (מועד הביקורת). ביום 03.11.2011 נמסרה לנאשמת הודעת קנס מנהלי אשר לא שולמה ולכן נמסרה ביום 12.08.16 דרישת חוב באמצעות המרכז לגביית קנסות.
3. ביום 05.10.2016 הגישה הנאשמת תביעה לביטול קנס מנהלי וביום 26.12.2016 הבקשה נדחתה בהחלטתה של חברתי כב' השופטת מיכל נעים דיבנר, בהיעדר סמכות עניינית.
4. ביום 30.01.2017 הוגשה תביעה נוספת לביטול קנס וזאת לאחר שהמאשימה דחתה 2 בקשות לביטול הקנס וביום 19.06.17 ניתנה החלטת בית הדין האזורי לעבודה המאריכה את המועד להישפט, ומכאן כתב האישום מושא תיק זה.

5. לטענת הנאשמת, כתב האישום הוא תולדה של עבירה לכאורה שנעברה ביום 17.06.2009 בעוד שהקנס המנהלי הוטל רק ביום 03.11.11, כעבור יותר מ- 29 חודשים וכתב האישום - בחלוף 20 חודשים.
6. עוד טענה, כי לגופו של עניין, היא לא העסיקה עובדים זרים בשנת 2009 אלא כחברת ביצוע שלד, הזמינה קבלן משנה שהעסיק בעצמו עובדים זרים בעלי היתר כדין. השיהוי הרב שהמאשימה נקטה בהגשת כתב האישום, מהווה סיבה לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק, שכן יכולת ההתגוננות של הנאשמת נפגעה בשל חלוף הזמן. עוד הוסיפה, כי הסמכות המקומית נתונה לבית הדין האזורי לעבודה בחיפה, לאור הסעד הנדרש, לאור נסיבות המקרה ולאור מקום ביצוע העבירה ומגורי הנאשמת.
7. המאשימה התנגדה לבקשה וטענה, כי העבירות המיוחסות לנאשמת בכתב האישום אינן עבירות קנס, כי אם עבירות מנהליות המנויות בתוספת לחוק העבירות המנהליות, תשמ"ו-1985, לגביהן נקבעה תקופת התיישנות של 5 שנים (עפ"א 1004/01 קשת היפרטיוו שותפות מוגבלת בע"מ נ' מדינת ישראל (01.12.2002)), בהיותן עבירות מסוג עוון ולא עבירות מסוג חטא, כטענת הנאשמת.
8. לעניין טענת ההתיישנות הוסיפה, כי מועד הטלת הקנס (03.11.2011) מהווה מועד העמדה לדין, כל שממועד ביצוע העבירה (17.06.2009) ועד למועד הטלת הקנס עברו שנתיים ו-5 חודשים ולכן תקופת ההתיישנות לא חלפה. בנוסף, ממועד הטלת הקנס (03.11.2011) ועד למועד בו התרחש אירוע מנתק - פתיחת הליך משפטי בבית הדין האזורי לעבודה ע"י הנאשמת ביום 05.10.2016 לא חלפה תקופת ההתיישנות של 5 שנים, ולמעשה ממועד זה התחדש המירוץ.
9. ביחס לטענת השיהוי, טענה כי מועד הגשת כתב האישום הוא תולדה של הליכים רבים שאינם על פי סדרי דין באופן שאינו עולה כדי ניהול התיק בעצלתיים וכי ביטול כתב אישום מחמת הגנה מן הצדק הוא מהלך קיצוני השמור למקרים חריגים בלבד, ומקרה זה אינו נמנה עליהם.
10. לסיכום, טענה, כתב האישום הוגש כנגד הנאשמת בהתבסס על ראיות כנגדה המצויות בידי המאשימה, לרבות אמרת חוץ של הבעלים ונושא משרה בנאשמת, מר אנגבריה אחמד, שהודה בהעסקת העובדים.
11. בעניין הסמכות המקומית, שבה המאשימה והפנתה להודעה מטעמה מיום 07.04.19, שם נטען בין היתר, כי מקום ביצוע העבירה, כפי שפורט בכתב האישום, הוא בעיר רחובות, ולכן לבית הדין האזורי לעבודה בתל אביב קנויה הסמכות המקומית.

אשר להכרעתי -

12. כאמור בפתח הדברים, דין הבקשה והידחות, וזאת מן הטעם שלא מצאתי כי מתקיים צידוק שבדין להורות על ביטול כתב האישום, ובמה דברים אמורים?
13. אכן, ההליכים התמשכו בעניינה של הנאשמת אך זאת במידה רבה נוכח השתלשלות העניינים, כפי שפורטה בהרחבה בסעיף 3 לתגובתה. לא מצאתי כי יש בכך כדי להקים לנאשמת הגנה מן הצדק המצדיקה ביטולו של האישום, שכן ריבוי ההליכים בתיק לא נבע מאופן התנהלות איטי או רשלני מצד המאשימה. לכל היותר ניתן להתחשב בפרק הזמן הארוך שחלף מעת ביצוע העבירה, בשקילת העונש הראוי לעבירה. לא למותר הוא להזכיר כי ביטולו של כתב אישום

מטעמים של הגנה מן הצדק הוא בבחינת "מהלך קיצוני שבית המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר" (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט(6) 776 (2005); ע"פ (ארצ'י) 14/07 מדינת ישראל - הום סנטרס (עשה זאת בעצמך) בע"מ (22.11.07)).

14. על אופן בחינת טענה בדבר ביטול כתב אישום מחמת פגמים שנפלו בהליך עמד בית המשפט העליון מפי השופט שוהם ברע"פ 4550/17 ירון נאור נ' עיריית הרצליה (20.6.17), להלן: עניין נאור), תוך הפניה לפסיקה קודמת בנושא, ואלה הדברים:

"ברע"פ 959/15 שלבי נ' מדינת ישראל (10.2.2015), ציינתי כי: 'ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהווה אפוא מהלך קיצוני שבית-המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר', ולשם כך נקבע בפסיקה מבחן בעל שלושה שלבים, אשר במסגרתו יש לבחון את עוצמת הפגמים שנפלו בהליך נגד הנאשם; את השאלה האם קיומו של ההליך פוגע באופן חריף בתחושת הצדק וההגינות; וכן את האפשרות לרפא את הפגמים באמצעי מתון יותר מאשר ביטולו של כתב האישום (ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ (31.3.2005))".

ראו לעניין זה ע"פ 11534-11-14 משה אדרי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 28.06.17) מפי כב' השופטת רונית רוזנפלד, שם מצוטטים הדברים שהובאו לעיל.

15. בנימוקי בקשתה, הנאשמת לא הצביעה על פגיעה קשה בתחושת הצדק וההגינות, בעצם ההחלטה להגיש את כתב האישום כנגדה או כי ההחלטה עומדת בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, כהוראת סעיף 149(10) לחסד"פ.

16. בנוגע לתקופת ההתיישנות עצמה, הצדק עם המאשימה, כי העבירות בהן מואשמת הנאשמת הן מסוג עוון ולא חטא, ועל כן, תקופת ההתיישנות היא 5 שנים, ולא כפי שנטען ע"י הנאשמת. בעניין זה, אין לי אלא להפנות לדברי החיקוק ולפסיקת בית הדין שנזכרו בתגובת הנאשמת, שכן לא מצאתי מקום לשוב ולצטטם.

17. ביחס לטענת הסמכות המקומית, משצוין בכתב האישום, כי העבירה נעברה לכאורה בתחום העיר רחובות, לא מצאתי מה הטעם בבקשת הנאשמת להורות על העברת התיק לבית הדין האזורי לעבודה בעיר חיפה.

אחרית דבר

18. הבקשה נדחית.

19. לאור האמור לעיל, סבורני כי יש להחיש את הטיפול בתיק זה ועל כן, אני מורה לסניגור להגיש עד ליום 12.05.19 את תשובתה המפורטת בכתב של הנאשמת לעובדות כתב האישום.

20. תשומת לב הסניגור כי בהיעדר תשובה מפורטת, ולאור הכפירה הכללית העולה מתוך הבקשה מושא הליך זה, הרי שבחלוף המועד שנקצב לעיל, ובהיעדר תשובה מפורטת לכתב האישום, אורה על העברת התיק לשמיעת ראיות, ללא מתן התראה נוספת.

21. התיק יובא לעיוני למתן החלטה ביום 13.05.19.

ניתנה היום, ל' ניסן תשע"ט, (05 מאי 2019), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.